

svět myslivosti

12
2010

měsíčník
pro myslivce
a přátele přírody

ročník 11

60 Kč

Bonus
ODPOVĚDNOSTI

Slosování pojistek
odpovědnosti pro 100 000
pojištěnců Halali, a. s.

Výsledky voleb do vrcholných orgánů ČMMJ

Staronové vedení, předsedou opět Ing. Jaroslav Palas

Pointr – plnokrevník mezi ohaři

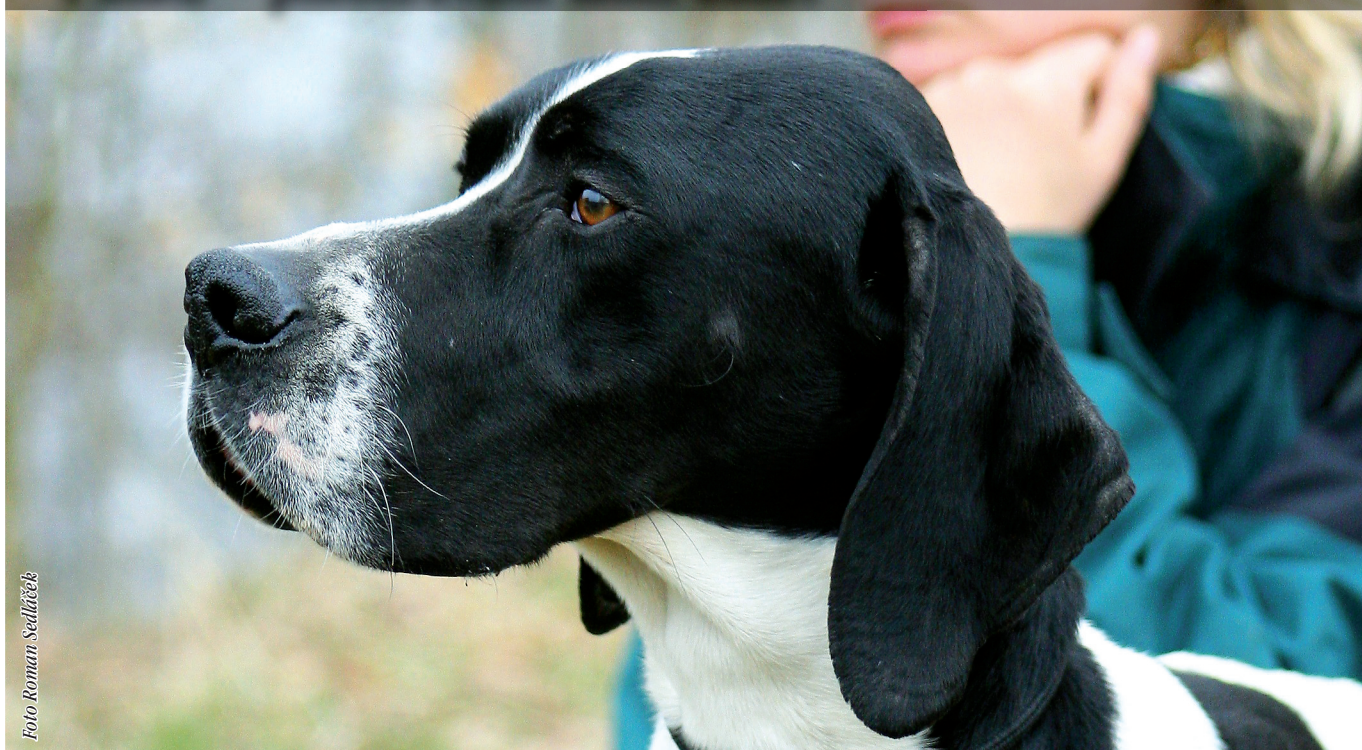

Foto Roman Sedláček

Simona Svatoňová

Do VII. skupiny FCI mezi ohaře řadíme pointra, jenž je jediným krátkosrstým představitelem anglických ohařů. Vyznačuje se charakteristickými vlastnostmi, mezi něž patří jemný nos, daleké prostorné hledání, pevné efektní vystavování, postupování, vedení ke zvěři a přiznávání neboli sekundování již vystavujícímu ohaři. Je též právem nazýván plnokrevníkem mezi ohaři, což dokazuje nejen stavbou těla, ale také rychlostí, vytrvalostí a nesmírnou elegancí v pohybu.

PŮVOD POINTRA

Zmínky o předchůdcích pointerů sahají hluboko do historie, první z nich se objevují již ve 4. až 5. století našeho letopočtu. Hovoří se v nich o brakovitých psech se svislými slechy, z nichž se chovem vyvinul „pes stavčí“. Způsob lovu, při němž pes svým charakteristickým strnulým postojem, nazvaným vystavování, upozorňuje lovcce na zvěř, je velmi starý. Tato lovecká praxe dokonce předcházela používání ručních palných zbraní. Usuzuje

se, že původ anglického pointera i dalších ohařů je třeba hledat na Pyrenejském poloostrově, ve Španělsku a Portugalsku, kde se tento typ stavčích psů vyvinul v závislosti na změnách lovecké praxe, a to z ještě starších honičů. V Čechách byli psi podobného typu používáni již na počátku 16. století – v literatuře můžeme najít zmínky o tom, že měli za úkol zvěř vyhledat, štítat a také hlásit.

Přímým předchůdcem dnešního pointera je zřejmě tzv. staro-

španělský pointer, jehož zobrazení známe z počátku 17. století. Jeho zvláštností bylo, že na rozdíl od většiny tehdejších loveckých psů nelovil s nízkým nosem nebo dokonce na viděnou, ale větřil s vysoko zdviženou hlavou a před zvěří zůstával nehnutě stát. To však nebylo podmínkou, protože mohl nalezenou zvěř označit také usednutím nebo dokonce ulehnutím. Proto se ve starší literatuře objevuje také s označením „pes líhací“. Usednutí či ulehnutí před zvěří je však typičtější pro další ostrovní ohaře, a to pro dlouhosrsté setry, pracující obdobným způsobem jako pointři. Původně se v Anglii používali k lovu pernaté a drobné zvěře, která se v nebezpečí ukrývá přitisknutím k zemi. Říkalo se jim nejprve „setting spaniels“, teprve později setři.

Španělský typ ohaře dovezený na Britské ostrovy krátce po

r. 1700 byl poměrně těžký s masivní hlavou. V této podobě se ale dlouho neudržel. Již na portrétu vévody z Kingstonu z r. 1725 můžeme vidět elegantní lovecké psy, kteří se od původních starošpanělských pointerů liší. Jejich základní vlastnosti však zůstává vystavování „pevné jako kámen“.

Do r. 1850 byl do chovu pointerů zapojován také původní anglický foxhound, tedy honič využívaný k lovu lišek i jelení zvěře. Cílem přimíšení jeho krve bylo vyšlechtit z pohledu lovecké upotřebitelnosti psy lépe stavěné, rychlejší a pohotovější, kteří větří výhradně s hlavou vzhůru, tedy s vysokým nosem.

ZAKLADATEL CHOVU

Za chovatele, který se nejvíce zasloužil o rozvoj pointerů, je považován William Arkwright, kromě jiného autor dnes již klasického díla kynologické literatury

*K dlouholetým chovatelům pointerů patří Zbyněk Píbl z Prahy (CHS Bobemia Frony). Je rozboďčím z exteriéru pro anglické a bretaňské obaře a rozboďčím z výkonu. V ČPSK zastával funkci hlavního poradce chovu a poradce chovu pro pointery. Na snímku s fenou Zorou Bobemia Frony.
Foto archiv autorky*

Pointer je elegantní pes s typicky modelovanou hlavou. Foto archiv redakce

Pointer a jeho předchůdci. Odhaduje se, že odchoval na dva tisíce štěňat pointerů. Díky němu se v chovu začali vedle „strakáčů“ s převahou bílé barvy objevovat také psi jednobarevní – černí, žemloví a hnědí. Obliba jednobarevných pointerů však nikdy nepřevýšila zájem o psy vícebarevné.

Pointer byl poprvé samostatně předveden na výstavě v Newcastlu v r. 1859. Na přelomu 20. století, v závislosti na rozmachu výstav psů, začali požadovat majitelé pointerů od svých psů kromě vynikajících pracovních vlastností také špičkový exteriér. Chov pointerů v té době významně ovlivnily odchovy Isaaca Sharpa. Psi z jeho chovné stanice „Stylish“ se objevovali na každém významném honu na drobnou zvěř a někteří zámožní lovci si je pronajímali na celou loveckou sezónu. Čistokrevný chov pointerů se datuje od

r. 1874, kdy byl do plemenné knihy Kennel Clubu zapsán první jedinec plemene. Od té doby byl původ každého jedince ověřen jednotným rodokmenem.

První pracovní zkoušky v polní práci, nazvané *Field Trial for Pointer and Setter*, se konaly v r. 1865 v Suthillu u Bedfordu. Pod tímto názvem se s nimi můžeme setkat i v současnosti.

PLEMENNÝ STANDARD

Pointer je elegantní pes téměř čtvercového rámce těla s charakteristicky modelovanou hlavou. Typická hlava pointera je středně široká, suchá, ostře řezaných rysů s výrazným stopem. Poměr délky hlavy, měřené od špičky nosu k týlnímu hrbolu, k největší šířce mezi jařmovými oblouky má být 8:5. Při pohledu shora má lebka podélně obdélníkový tvar. Rovný nebo poněkud proláklý, pod očima mírně vpadlý hřbet nosu je od lebeční části

hlavy odsazen téměř do pravého úhlu. Klabonos, třeba jen nepatrný, je vždy hrubou vadou. Lehce zdvižený tmavě zbarvený nos má široké nozdry. Dobře vyvinuté pružné pysky pevně přiléhají na silné čelisti s kompletním chrupem nůžkového skusu. Jařmové oblouky na lících příliš nevystupují. Kulaté hnědé oči lemované tmavě zbarvenými víčky jsou vsazeny v poloviční vzdálenosti mezi týlním hrbolem a nosem a mají živý a přívětivý pohled. Poměrně vysoko nasazené, jemné, středně dlouhé a na konci mírně zašpičatělé uši pevně přiléhají k lícím.

Dlouhý svalnatý a poněkud klenutý krk je suchý bez volné kůže. Psi, kteří mají dobře vyvinutý pysk, mohou mít na hrdle dva znatelné kožní záhyby. Výrazný kohoutek přechází do rovného, poměrně krátkého, pevného a dobře osvaleného hřbetu. Bedra pak navazují na hřbet té-

měř neznatelně. Při pohledu ze strany jsou jen mírně klenutá a svaly na nich dobře vyvinuté. Délka beder má být jen o málo kratší než 1/5 výšky v kohoutku, jejich šířka se přibližuje délce. Na bedra navazující zád' je široká, svalnatá a má dosahovat délky téměř 1/3 výšky v kohoutku. Sklon zádi směrem k nasazení prutu je asi 10°. Když se díváme na pointera ze strany, má být nejvyšším bodem horní linie kohoutek. Od kohoutku směrem dozadu ubývá výšky, takže bedra i zád' mají být vždy níže.

Prut je nasazen v linii zádi, u kořene silný, postupně se zužující ke špičce, která má být jemná. Pokrývá ho jemná, stejnoměrně dlouhá srst. Prut nemá být delší než polovina výšky v kohoutku a měl by sahat maximálně k patě. Je nesen v úrovni hřbetu a v akci se pohybuje svižně do stran.

Charakteristickou vlastností pointera je pevné efektní vystavování. 2x foto Roman Sedláček

Dostatečně široký a prostorný hrudník sahající k loktům lemují klenutá žebra. Břicho je ploché, slabina vtažená.

Hrudní i pánevní končetiny jsou silné, pevné, správně zaúhlené, zakončené oválnými tlapami se správně klenutými sevřenými prsty. Obzvláště pánevní končetiny jsou velmi svalnaté s mohutně vyvinutým stehnem.

Délka hřbetu, beder a zádi utváří délku celého těla, přičemž pointer má být téměř čtvercového rámce. Příliš dlouhý pes nevyvine správnou a vydatnou mechaniku pohybu, která je velmi důležitá pro všechny anglické ohaře. Jsou to především pracovní psi a korektní chod je předpokladem dobrého výkonu. Přitom hraje velkou úlohu i zaúhlení a postavení končetin. Pointer má vynikat velmi prostorným a přitom ladným, plyným pohybem, při kterém zabírá hodně terénu pod sebou, přičemž výrazná akce vychází z pánevních končetin.

Srst rovnoměrně pokrývající celý povrch těla je krátká, jemná, perfektně hladká s výrazným leskem. Přestože je upřednostňováno základní zbarvení bílé se žlutými, hnědými nebo černými znaky vždy na hlavě a v menším či větším zastoupení i na těle, „celoplášťoví“ pointeri (žemloví, hnědí a černí) obvykle s bílými znaky na hlavě, krku,

hrudi, končetinách a prutu jsou také standardní.

Výška pointera, měřená v kohoutku, by se měla pohybovat u psů v rozmezí 63–69 cm a u fen 61–66 cm.

HISTORIE CHOVU U NÁS

První standardy pointerů a setterů u nás byly uveřejněny ve XII. ročníku *Stráže myslivosti* (1934). V té době apeluje jeden z našich nejvýznamnějších kynologů Richard Knoll na „pěstitele a držitele anglických stavěcích psů“, aby založili klub chovatelů. K 1. 1. 1936 byl přijat za člena Československé myslivecké jednoty „Klub pro anglické lovecké psy“ se sídlem v Praze.

Přibližně do 50. let minulého století byli pointeri a setři velmi oblíbení a chovali se hlavně pro polní práci, zejména jako specialisté pro lov koroptví. V té době tvořili chovnou základnu převážně psi z našich chovů, protože bylo velmi obtížné a téměř nedostupné využít pro zušlechťení chovu zahraniční psy. Výjimkou byli psi, které se podařilo některým našim významným chovatelům pointerů dovést.

U nás se tak uplatnili např. psi MUDr. Ladislava Brunclíka Saxonia's Cando z Německa a Mambo del Doro a Toreador del Tiones z Itálie, dále Trillo dei Passi a Dar Italie Oldřicha Tihelky, Dich 41° MUDr. Josefa Kvíze,

Advie Smerral prof. MUDr. Martína a Erf von der Heukuppe MUDr. Vlastimila Novotného.

Typických vrozených vlastností pointerů bylo využito i v chovu jiných plemen. Např. v chovu německých krátkosrstých ohařů (KO) byl použit pes Kris d'Lemania. Jeho potomci, např. Alan Štitary a Drak Tišnov, byli později zakladateli samostatných genealogických linií v chovu KO.

O oblíbenosti pointera v 80. a 90. letech minulého století svědčí i skutečnost, že v r. 1982 bylo v Československu zaregistrováno 103 chovných fen.

SOUČASNOST

V současnosti u nás řídí chov souběžně dva kluby, a to Český pointer a setter klub (ČPSK) a Moravskoslezský klub chovatelů anglických ohařů (MSKCHAO). Kluby spolu úzce spolupracují jak v otázce chovu, kdy si vzájemně uznávají chovné jedince, tak po stránce pracovní. V ČPSK je v chovu registrováno 34 chovných psů a 42 chovných fen, v MSKCHAO 15 chovných psů a 17 chovných fen.

Ve srovnání s minulostí není doba příliš nakloněna chovu těchto vynikajících specialistů pro polní práci. Neustále se snižující stavy drobné zvěře a problematika spojená s provozováním myslivosti u nás mají za následek i stále se zužující chov-

nou základnu. I to je důkazem, že pointeri byli a dodnes jsou využíváni téměř výhradně v myslivosti.

VYNIKAJÍCÍ PRACOVNÍ VÝSLEDKY

Pointeri vedení našimi zkušenými chovateli a cvičiteli přesto v posledních letech dosahují vynikajících výsledků na různých zkouškách v polním hledání, a to jak v tuzemsku, tak v zahraničí. Mnoha úspěchů dosáhla např. fena Karla von der Postschweige MUDr. Vlastimila Novotného, nebo pes Brok Nová Hajnice manželů Sedláčkových.

Pointeri se díky svým pracovním kvalitám dobře uplatňují ve všestranné práci, a to i v silné konkurenci kontinentálních ohařů. Důkazem jsou přední umístění pointerů na vrcholných zkouškách všestranné způsobilosti – na Memoriálu Richarda Knolla (MRK) a Memoriálu Karla Podhajskeho (MKP). Např. fena Gela z Dolnic Pavla Rathouského obsadila v r. 2004 na MKP třetí místo, pes Kord z Mešinské Hájovny v r. 2007 zvítězil na MRK a na MKP skončil na druhém místě, fena Wanda z Mešinské hájovny letos vyhrála MRK a na MKP byla devátá. Poslední dva jmenovaní pointeri jsou právem Šampiony práce ČR.

Autorka je poradkyní chovu pointerů ČPSK.

Memoriál Jiřího Bodejčka

Ve dnech 11. a 12. září t. r. uspořádal Okresní myslivecký spolek ČMMJ Kroměříž ve spolupráci s kluby chovatelů teriérů a jezevčků 4. ročník Memoriálu Jiřího Bodejčka. Dvoudenní soutěž se uskutečnila s podporou Zlínského kraje a pod záštitou hejtmana MVDr. Stanislava Mišáka v honitbě Mysliveckého sdružení Rusava.

31

Lovecký pes

K sobotním lesním zkouškám (LZ) nastoupilo za zvuku lesnic Holešovských trubců osm jezevčků standardních (pět drsnosrstých, dva hladkosrstí a jeden dlouhosrstý) a pět teriérů (tři borderteriéri, jeden foxteriér hladkosrstý a jeden jagdteriér). LZ byly doménou jezevčků, kteří překonávali úskalí soutěže lépe než teriéři. Na vysoké úrovni však byly výkony všech psů, což dokazuje skutečnost, že všichni obstáli: pět v I. ceně, sedm ve II. a jeden ve III. ceně. Vítězem LZ se stala fena jezevčika hladkosrstého Honey z Vavřínecké hájovny vedená Markétou Chodilovou (248 b., I. c., CACT), druhé místo obsadil jezevčik drsnosrstý Denny z Lukovských strání Marka Kotase (244 b., I. c., res. CACT), třetí byla fena hladkosrstého foxteriéra Edit od Hombrehu, vedená Markem Kubrickým (238 b., I. c.).

Do slunného nedělního rána nastoupilo na barvářské zkoušky (BZ) 16 psů. Ze sobotní sestavy chyběl jagdtetriér, ale přibyl čtyři

jezevčci – tři drsnosrstí a jeden hladkosrstý. Výkony psů během druhého soutěžního dne byly velmi vyrovnané a ukázalo se, že práce na starší pobarvené stopě nepůsobí psům problémy. Tentokrát se na špičce drželi teriéři. Po sečtení a zpracování výsledků z obou dnů došlo k vyhlášení celkových výsledků. Na barvářských zkouškách opět uspěli všichni psi, což nebývá zvykem. Celkem 14 psů skončilo v I. a dva ve II. ceně. O vítězi rozhodlo až druhé písmeno ve jménu psa, protože se stejným bodovým výsledkem skončili dva bratři-borderteriéri, oba již chovní. Vítězem barvářských zkoušek se stal Dagwood Lovecké srdce vedený Lukášem Laňkou (120 b., I. c., CACT) před Donem Lovecké srdce Michala Kulhánka (res. CACT). Třetí místo obsadila již zmíněná hladkosrstá foxteriérka Edit od Hombrehu (rovněž 120 b., I. c.).

Vítězkou 4. ročníku Memoriálu Jiřího Bodejčka se s počtem 358 bodů stala fena hladkosrstého jezevčika Honey z Vavřínecké

hájovny. Její majitelka Markéta Chodilová převzala od pořadatelů kromě poháru také hlavní cenu, již byla jednoranná kulovnice. Druhé místo obsadila se stejným počtem bodů hladkosrstá foxteriérka Edit od Hombrehu Marka Kubrického, třetí byl další hladkosrstý jezevčik Amir ze Zboženských rybníků Jana Černoška (352 b.). Všichni účastníci memoriálu obdrželi hodnotné ceny věnované četnými sponzory, jimž bych chtěl touto cestou poděkovat za podporu. Věřím, že nám zachovají přízeň v dalších ročnících soutěže. Poděkování patří také sboru rozhodčích a v neposlední řadě MS Rusava za propůjčení honitby a perfektně zajištěnou soutěž. Můžeme se těšit na 5. ročník memoriálu, který proběhne v září 2011 ve Zborovcích – rodišti Jiřího Bodejčka.

Text a foto Jindřich Šimara, předseda kynologické komise OMS Kroměříž

Podzimní a barvářské zkoušky na Rychnovsku

Kynologická komise Okresního mysliveckého spolku ČMMJ Rychnov nad Kněžnou uspořádala ve spolupráci s Mysliveckým sdružením Dobruška 11. září t. r. podzimní zkoušky (PZ) ohařů. Na zahájení zkoušek v mysliveckém areálu u Dobrušky se dostavilo 11 ohařů.

Zkoušky probíhaly ve třech lokalitách dobrušské honitby pod dohledem sboru rozhodčích vedeným Josefem Felmanem. Šest psů absolvovalo PZ v I. ceně, dva ve II. a jeden ve III. ceně; dva psi neobstáli. Nejúspěšnější byla německá krátkosrstá ohařka Xavi Šipová (300 b., plný počet), kterou vedl Ing. Petr Víteček. Na druhém místě skončila

její sestra Xita Šipová (292 b.), vedená Petrem Vítečkem. Třetí místo obsadila fena českého fouska Rita od Jemiluk (280 b.), již vedl Jaroslav Petr.

V Liberku v Orlických horách na Rychnovsku uspořádal Klub chovatelů alpské braky jezevčkovité VI. klubové barvářské zkoušky

honičů. Proběhly 2. října v honitbě MS Liberk-Hláška za účasti pěti honičů, a to čtyř alpských brak jezevčkovitých (ABJ) a jednoho švýcarského brakýře (BS). Posuzovali je rozhodčí Jiří Ungrád a Viktor Liebich, vrchním rozhodčím byl Jaroslav Čihák. V pěti disciplínách si nejlépe vedl pes ABJ Hermes od Svatého Huberta Milana Vysoudila (206 b., I. c.), druhá byla fena BS Adeline z Třešňové zahrady, kterou vedl Ing. Radislav Koráb (191 b., I. c.) a třetí místo obsadila fena ABJ Conny Blankin dvor Josefa Rázka (186 b., II. c.). Jeden pes neobstál.

Text a foto Ludvík Lesný

Svět myslivosti 12/10